

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/24263,Blazek-Zygmunt.html>
2024-04-19, 18:31

Zygmunt Błazek

Zygmunt Błazek

Technik elektronik, działacz opozycji w okresie PRL.

Zygmunt Błazek urodził się 16 czerwca 1940 r. w Starogardzie Gdańskim. Jego młodość

przypadła na niespokojne czasy wojny oraz powojennych przemian ustrojowych w Polsce. Jako szesnastoletni chłopak był świadkiem pierwszych strajków robotniczych w Polsce Ludowej (w czerwcu 1956 r.).

W 1963 r. został zatrudniony jako ślusarz w Zakładach Okrętowych Urządzeń Elektrycznych i Automatyki „Elmor” w Gdańsku, gdzie pracował do 1972 r. Następnie rozpoczął pracę w Gdańskich Zakładach Elektronicznych „Unimor”, produkujących telewizory i inne urządzenia elektryczne. W 1978 r. ukończył Technikum Łączności w Gdańsku.

Od 1980 r. uczestniczył w spotkaniach Wolnych Związków Zawodowych Wybrzeża. W sierpniu 1980 r. inicjował strajk w swoim zakładzie pracy. Miesiąc później (we wrześniu) wstąpił do NSZZ „Solidarność”. W 1981 r. oddelegowano go do pracy związkowej w Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim „Solidarność”, a następnie w Zarządzie Regionu Gdańsk.

W tym samym czasie stał na czele grupy malującej hasła solidarnościowe i rozwieszającej plakaty w przestrzeni miejskiej. Zajmował się także kolportażem prasy niezależnej. Za sprawą grupy Zygmunta Błażka, zwanej przez Służbę Bezpieczeństwa „Parszywą Dwunastką”, ulice Gdańska wypełniły się hasłami wolnościowymi, nawołującymi do protestów przeciw władzy komunistycznej. Na miejskich murach i chodnikach pojawiały się slogany: „Głodny stocznowiec nie będzie pracował!” czy „Precz z cenzurą!”. Jego grupa słynęła z niezwyklej szybkości i sprawności w malowaniu haseł. Za działalność opozycyjną był kilkakrotnie zatrzymywany przez Milicję Obywatelską i wzywany na przesłuchania.

W listopadzie 1981 r. współpracował z innymi działaczami przy organizacji sieci łączności radiowo-telefonicznej na potrzeby Solidarności. W pierwszych godzinach od wprowadzenia stanu wojennego w Polsce, 13 grudnia 1981 r., został internowany i osadzony w Ośrodku Odosobnienia w Strzebielinku. Zajmował się tam organizacją tzw. poczty internowanych – wytwarzał stemple i znaczki pocztowe. Po 12 miesiącach, 9 grudnia 1982 r. został zwolniony. Po wyjściu na wolność przeszedł na rentę, a następnie na emeryturę.

Odznaczony Medalem 25-lecia Solidarności (2005) oraz Krzyżem Wolności i Solidarności (2012).

Przejdź do relacji

ZYGMUNT BŁAŻEK

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)